

tes en strengere Straf end den, der ellers i Almindelighed vilde ramme den paagældende, og da det har vist sig, at Straf af Vand og Brød ingenlunde afstrækker de Folk, der sætte Pris paa at udøve den Slags Handlinger, bør man fassætte en anden Straf. Derfor gaar Forslaget ud paa, at der for saadanne Handlinger skal ved Siden af de Straffe, der ere fassatte i § 200, kunne anvendes Tvangsarbejde i en af de offentlige Tvangsarbejdsanstalter. Erfaringen har netop vist, at Folk, der ikke bryde sig om Vand og Brødsstraf, som ikke bryde sig om at sidde en Tid i Fængsel, og som have faaet Øvelse i at taale Vand og Brød, have en vis Styr for Tvangsarbejdsanstalter. Forslaget gaar derfor ud paa, at ved Siden af den almindelige Straf efter § 200 kan der ogsaa anvendes Tvangsarbejde, saaledes at Domstolene have Valget mellem at anvende den ene eller den anden Art af Straf. For Straffegraden er der sat et Maksimum, nemlig det almindelige Maksimum for Tvangsarbejde, som er 180 Dage; men i Lovforslaget har faaet Bencævnelsen 6 Maanedes.

Hvad angaar de Handlinger, der falde ind under § 203, Tilføjelse af mindre Saar og mindre Begemsbefædigelser, gaar Forslaget ud paa, at der ved Siden af den Straf, der er foreskrevet i Straffeloven, Fængselsstraf, ogsaa kan anvendes Tvangsarbejde, dog kun i det Tilfælde, at det er sageløs Mand, der har været Genstand for Angreb, og forudsat naturligvis, at Handlingen ikke medfører højere Straf, f. Eks. Forbedringshus; der skal da kunne anvendes Tvangsarbejde, saaledes at Minimum er 3 Maanedes, hvortil svarer 3 Gange 5 Dages Vand og Brød, og Maksimum er 6 Maanedes, hvortil svarer 6 Gange 5 Dages Vand og Brød.

Joruden de nævnte to Paragraffer er der i Straffelovens 18de Kapitel en Paragraf, som ganske naturligt maa undergaa en lignende Forandring, nemlig § 202. De Volds handlinger, som der omtales, ramme ikke, som det hyppig er Tilfældet med de andre, aldeles ukendte Personer, men Personer, som staa i nøje Forhold til dem, der øve Vold, nemlig deres Ægtefælle eller Børn. Den Raahed og Brutalitet, som har givet sig Udslag i de omtalte Handlinger, naar de øves over for fremmede, kommer ogsaa af og til frem i dette engere Forhold. Ganske vist vil det undertiden vise sig ved nærmere Underfølgelse, naar Angrebet sker paa Ægtefællen — og det er det almindeligste Tilfælde — at denne ikke har været ganske fri for at have givet nogen Anledning til Volden eller Mishandlingen, som For-

holdet her kaldes — jeg skal ikke komme ind paa Forfælden i saa Henseende — stundom ved en meget irriterende Udførelse, og i saa Fald vil den almindelige Bestemmelse i § 202 være tilstrækkelig. Men Erfaringen har vist, at det er meget hyppigt, at brutale Ægte-mænd først drikke sig en Ruse og saa mishandle deres Hustruer, og det viser sig ofte, at jo mere stikkelig, godmodig og taalsom Hustruen er, des mere raa bliver Manden. Han bør derfor formentlig behandles paa samme Maade, som den Slags Personer skulle behandles efter § 203, saaledes at der ogsaa over for ham kan anvendes Tvangsarbejde fra 3 til 6 Maanedes.

I Forbindelse med Forslaget om disse Ændringer i Straffeloven, er der foreslaaet en Ændring i Fattiglovens § 41. Fra Begyndelsen af næste Aar skulle Amtene være forsynede med behørig indrettede Arbejdsanstalter, der, som bekendt, skulle tjene som Straffeanstalter for Overtrædelse af forskellige Lovbestemmelser. Tidligere var det kun Betlere og Væsgængere, der anbragtes her, men i Loven omtales der nu flere andre Tilfælde, hvor man anvender Tvangsarbejde, og hvis mit Forslag til Forandring af de omtalte Paragraffer bliver vedtaget, kommer der her en ny Klasse domfældte, som ville faa Plads i disse Straffeanstalter. Da Fattigloven gav sine Bestemmelser om de disciplinære Straffe, der kunde anvendes mod Tvangsarbejdsfanger, vilde man ikke give Hjemmel til at anvende i disse Straffeanstalter det Middell, som anvendes i andre Straffeanstalter og i Arresterne for disciplinære Forseelser, nemlig Rotting fra 3—15 Slag. Det kunde have sine Grunde, som jeg i øvrigt meget vel kunde respektere; men naar disse Anstalter ligefrem rykke ind i Straffeanstalternes Klasse, er der ikke nogen Grund til, at man ikke, hvor det er fornødent, skulde kunne anvende denne disciplinære Straf. Jeg vil særlig accentuere, at Lovforslaget ikke gaar ud paa, at enhver, der er anbragt i Tvangsarbejdsanstalten, men kun de, der sættes til Tvangsarbejde i Genhold til Dom, komme ind under Bestemmelsen. Endvidere er der kun givet dette Middell en subsidiaer Anvendelse, idet det først er, naar den paagældende disciplinært er bleven indsat i en Celle, og dette maatte vise sig ikke at frugte, at man kan give ham Rotting, naar han gør Spektakler, f. Eks. hujer og skriger og paa anden Maade staber Ufred. Jeg kan ikke se, at der kan være nogen Indvending mod, at man da anvender det samme Middell, som kan anvendes i Arresthuset. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at man ellers kommer ind i en ganske mærkelig